

REDACȚIA
și ADMINISTRAȚIA:
Deák Ferenc-utca 35.

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacției.
Concure, inserțiuni și taxe de abonament se simit administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FOAIE BISERICĂSCĂ-ȘCOLĂȘTIĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECĂ.

ABONAMENTUL:
Pe un an 10 coroane.
Pe jum. an 5 coroane.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 franci.
Pe jum. an 7 franci.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 266.

Nr. 3069/1917.

Concurs

Pentru îndeplinirea postului de protopresbiter în tractul *Aradului* și de paroh la parohia centrală din *Arad*, se publică concurs cu termen de 30 zile, computate dela prima zi, ce urmează după prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala” cu emolumentele:

1. Dela parohia centrală Arad.
 - a) sesiunea aparținătoare parohiei protopresbiterale;
 - b) birul parohial;
 - c) dotațiunea dela oraș;
 - d) stolele legale;
 - e) întregirea dela stat conform legilor în vigoare.
2. Din protopresbiterat:
 - a) Retribuțiunea dela dieceză pentru inspecțiunea școlară și ședulele dela cununii în suma stabilită de sinodul eparhial;
 - b) birul protopopesc dela preoții din tract și anume câte 10 cor. dela fiecare preot (paroh, administrator și capelan);
 - c) diurne pentru vizitarea canonică și revizuirea socioșilor conform concluzului sinodal;
 - d) speșele cancelariei protopopești conform concluzului sinodului eparhial Nr. 62 din 1914.

Toate dările și sarcinile publice după sesiunea parohială le va suporta protopresbiterul alegând.

Aspiranții la acest post se așezează, ca în termenul indicat să subștearnă subscrisului Consistor concursurile lor instruite cu documentele de cvalificațiune, prescrisă în §-ul 53 din Statutul-Organic și prin concluzul congresual Nr. 111 din 1888 și anume: să dovedească, că au cvalificațiunea recerută a reflectanților la parohiile de clasa primă, să producă testimoniu de maturitate și să dovedească cu atestat, că au împlinit cel puțin cinci ani în serviciul bisericesc sau școlar cu succes deplin mulțămitor și că prin zelul, capacitatea și diligența lor s'au distins pe terenul bisericesc-școlar.

Arad, din ședința plenară a Consistoriului gr.-or. român, ținută la 16/29 August 1917.

Consistoriul gr.-or. român din Arad.

Puterea sâmburelui.

Fruntea pomilor din grădina mea e un nuc așa de înalt, verde, rămuros și puternic, de te-ai tot uita la el zile întregi. Vin vânturi grozave, de în grădină e adevărat prăpăd; toți pomii se frâng, ori se rup de tot, numai nucul cel puternic și frumos nu se pleacă înaintea puterii vrăjmașe; el rămâne falnic și întreg și după cea mai groznică vijelie. Ca unui laic în ale botaniceii, nu mi-ar veni să cred niciodată, că nucul acesta minunat a putut să se nască și să crească din o singură nucă slabă, dacă nu mi-ar adevăra faptul acesta bunicul, care el singur înainte cu treizeci de ani, a sădit în pământ nuca din care a răsărit po-doaba de pom!

Ce minune! Cum a putut oare din un sâmbure de nucă, pe care îl poți ușor sfărîmă în mână, să răsără niște rădăcini puternice cari să sfredelească pământul cu ușurință, cum a putut din un neînsemnat sâmbure să crească un trunchiu puternic cu numeroase ramuri, pe cari numai cu cea mai mare încordare de putere îl poți prăbuși la pământ.

Dar un lucru și mai miraculos!

Cum? prin ce taină s'a prefăcut o parte a sâmburelui în rădăcini, alta în trunchi, alta în ramuri și alta în frunze?

„Mare ești Tu Doamne și preamărit. Mare este puterea ta și nemărginită înțelepciunea ta”.

Iubiți cetitori! va-ți cugetat vre-odată serios că ce puteri tainice se ascund în sâmburii slabi? Desigur că nu. Pe unii, bogăția și bucuria, pe alții sărăcia și durerea, v'a făcut să treceți cu durerea plăcerea, de a cugeta asupra minunei, care se chiamă sâmbure.

Deși analizarea puterilor sâmburelui cuprinde în sine mari plăceri și foloase pentru sufletul nostru.

Fieștecare dăm din mâni și din picioare în felul său.

Cel sărac lamentează încontinuu că nu-i bogat.

Cel urât ar vrea să fie frumos. Cel ambițios se simte vecinic rău în orice loc ar fi.

Cel invidios creapă de ciudă, că alții au ajuns acolo prin truda grea, unde el nu poate ajunge prin lenevire și minciuni. Cel norocos pe nedreptul veghează cu ochi de vulturi ca nu cumva și alții să se fericească pe largul pământului ca și el.

O quot capita tot miserabilia!

Ciudat fenomen! Cum de a pus bunul Dumnezeu atâtea puteri în o nucă și cum l-a tratat așa de mașter, pe ființa cea mai aleasă, pe om?! Ba! bunul Dumnezeu l-a iubit și pe el și lui i-a sădit în suflet puteri minunate.

Din miezul sâmburelui de nucă cu vremea se dezvoltă un nuc puternic și frumos, chiar așa se cuprind și în miezul sufletului omenesc nespuse de mari puteri cari cu vremea se pot preface în individualități puternice și strălucite, dacă nu le lăsăm trândave, ci le punem la muncă.

Cine se frământă, muncește și gândește stăruitor, e imposibil să nu ajungă ceva în viața aceasta. Pământul e lung și lat, fiecare se poate feriți pe el după puterile sale.

Că ce minuni poate să facă un suflet viu și activ ne spune un milionar dela roată. Iată rețeaua după care a trăit el și prin care a ajuns la o bogăție mare:

„Nu uită nici când, că condițiunea vieții este lucrul. Timpul e bani. Nu lăsa nici o minută a vieții tale să treacă iac' așa, ci folosește-te de ia. Poartă-te cu oamenii așa, cum vrei să se poarte și ei cu tine. Ce poți face astăzi nu lăsa pe mâne. Nu rugă nici când pe altul, să-ți facă aceia, ce poți să faci tu singur. Nu lăcomi niciodată la avutul altuia. Nici un lucru nu-i așa de neînsemnat ca tu să poți să-l treci cu vederea. Nu cheltuiești nici când nici un filer, până nu l-ai câștigat. Nu face spese zădarnice. În toate lucrurile tale să fie ordine. Nu te lipsi de acele lucruri, cari îți pot face viața plăcută, dar trăește simplu și cumpătat. Dar înainte de toate lucră și iară lucră până la ultima suflare“.

Puterea sufletească, după cum ne mărturisește milionarul acesta singur, e în stare să dăruiească oamenilor averi de milioane.

Puterea sufletească activă și bine folosită ar putea să facă din mulți oameni pierduți oameni de ispravă.

Câți oameni, în loc să umble cu buzunarele goale și cu coatele roase, puteau deveni bancheri, dacă aveau suflet viu și activ. Sufletul lor au fost trândav și adormit și de aceia și viața le-a fost miserabilă. Câți oameni ar avea posibilitatea să se distingă în ale economiei ori în ale științei sau ale artei, dacă

puterea lor sufletească nu ar lăsa-o să doarmă ci ar pune-o în lucrare.

Ce minuni nu face furnica cu micile ei puteri și ce minuni ar trebui să facă omul cu marile lui puteri?

Regii, bogații și savanții lucră foarte mult, fără să aibă lipsă să lucre, și în contrast cu ei, câți muritori simpli, câți sărmani, câți analfabeți trândăvesc, fără nici o grije deși ei ar trebui să muncească mai mult. Popoarele culte dezvoltă o muncă uriașă pe toate terenele, pe când popoarele sălbatică trândăvesc și cultivă obiceiuri groaznice. Secretul măririi unui popor cult din Apus este chiar munca. În țările și la popoarele culte se face cea mai mare economie cu timpul, care nu se întoarce niciodată îndărăt, pe când la popoarele mai înapoiate în cultură e o păcătoasă pierdere de vreme. Oare cine-i mână pe oamenii aceștia la lucru, cine îi face să nu-și piardă vremea pe lucruri de nimic? Răspunsul e: puterea lor sufletească. Oamenii aceștia au învățat să se folosească cuminte de darurile, cari le-au primit dela Dumnezeu. Fiecare tinde să fie o individualitate și nu un oarecare individ, fiecare dorește să muncească cu drag pentru binele său și a neamului său. *Puterea unui om și a unui popor vine dinlăuntru din puterile lui interne sufletești.* Aceste puteri lăuntrice trebuesc puse în lucrare, când un om sau un popor voește să se înalțe. Sufletul trebuie trezit și bătut bine, fiindcă aici dorm ca și în simbură puterile miraculoase din cari se formează rădăcini și ramuri puternice.

Toate bunătățile din lumea aceasta se pot câștiga prin un suflet viu și activ. Cât e locomotiva unui tren de mare și puternică și cât stă de țapănă pe loc și ce slabi sunt la suprafață aburii și cum o fac să alerge de repede pe șini. Corpul omului e ca locomotiva și sufletul e ca aburul, care-l mișcă și-l duce înainte. De aceea unde nu-i sufletului viu activ și treaz acolo corpul stă pe loc. Să avem deci mai întâi aburi: putere sufletească activă.

Rusticus.

Predică la înmormântarea unui bărbat tânăr.

Triști creștini!

Bunul Dumnezeu în ziua în care a făcut pe oameni le-a pus în vedere moartea. Marele și bunul Tată cerească a dat oamenilor toate bunătățile după suprafața pământului zicând: „Creșteți și vă înmulțiți, umpleți și stăpâniți pământul“. Adecă oamenilor, a voastre sunt animalele și plantele folosiți-vă de ele spre binele vostru și al copiilor voștri. Dară tot bunul Dumnezeu a zis: Tu omule nu vei trăi până-i lumea, o să vină cu siguranță clipa aceia, când tu va trebui să călăto-

rești după acest pământ, căci țărână ești și în țărână te ve-i întoarce. Deci iată întristați ascultători ori cât ar fi moartea de tristă și dureroasă, ia e rânduită dela Dumnezeu. Bunul Dumnezeu a sădit întru atotînțelepciunea sa în inima oamenilor frica de moarte. Frica de moarte îi face pe oameni să fie buni, milostivi și îngăduitori. Moartea este învățătorul care dă gust și înțeles vieții. Fericit este acel suflet creștinesc cari în toate zilele se gândește la moarte și poartă frica față de dânsa, pentru că frica de moarte întoarce privirile oamenilor dela cele pământești și le îndreaptă către cele cerești. Dară moartea, triști ascultători, nu este numai o lege rânduită peste oameni de bunul Dumnezeu, ci dânsa este totodată și o **binefacere**. Când omul e bătrân, istovit de puteri și cu simțurile neputincioase oare ce să mai caute pe lumea aceasta, pe care nu o mai poate pricepe nici gusta, oare nu este pentru oameni aflători în starea aceasta o binefacere moartea, care le curmă toate neputințele și le dă odihna și tăcerea dorită. Oare ce mai poate aștepta dela lumea aceasta tinărul ale cărui puteri și simțiri le-a săcat până în fundament un morb greu. Când nu mai e speranță de însănătoșare atunci dorința morții eliberatoare de suferințe incolțește dela sine în inima omului. Lumina, florile, veselia și munca acestei lumi nu poate să pricinuiască decât adânci dureri în inima omului, care și-a pierdut toată nădejdea de ale mai putea gustă vreodată. În starea aceasta tristă și nefericită s'a aflat de multă vreme și răposatul de astăzi pe care l'a cules moartea din șirul celor vii. S'a stins blând și încetul ca lumina când e pe gătate. Înșușirile lui trupești și sufletești atât de alese l-au împintenat neconținut la muncă, ar fi voit să meargă și el la câmp cu ceilalți voinici de seama lui să lucre, să agonisească, dar cruda boală l-a ținut legat de pat nedându-i slobozenie pe nici o clipă.

Ne putem ușor închipui triști ascultători că chinurile răposatului dedat la muncă sânguincioasă s'au mărit din zi în zi amăsurat scăderii puterilor. Tinereța pretinde mișcare, muncă și înaintare și răposatului i-ar fi fost cu putință înaintarea din zi cu zi tot mai mult, atât în cele trupești cât și în cele sufletești, pentru că pe lângă însușirile frumoase personale a avut fericirea să se nască din o familie în care cinstea față de oameni și frica față de Dumnezeu se cultivă cu toată scumpătatea din moși-strămoși.

Respectul față de familia lui i-ar fi făcut foarte ușoară învingerea numeroaselor greutăți ce-i iese în cale fieștecărui om în decursul vieții. Răposatul a fost un tinăr blând cu o purtare aleasă, nu a lăcomit nici când la averea altuia ci și-a dat silința sa trăiască din sudoarea feții sale; nu a vătămat ori batjocorit pe nimenea, dintr-o dată mai degrabă a suferit să-l jignească altul decât ca el să jignească pe cineva. În răposatul de astăzi nu numai părinții și neamurile pierd un fiu și rudenie iubită, ci noi toți am pierdut un om de treabă. Moartea aceasta ne atinge greu pe toți pentru că vedem că tot mai tare se împuținează numărul tinerilor cu tragere de inimă pentru biserică cu simț de datorință și de cinste și tot mai mult sporesc la număr acei juni cari nu mai țin bucuros la tradițiile strămoșești, ci merg în viață după părerile lor necoapte. Un fiu bun și ascultător și un viitor bărbat cum se cade petrecem astăzi la groapă. Cu cât e mai mare durerea, cu atât e mai grea și mângăerea. Cătră Dumnezeu, atotputernicul să ne întoarcem și pe el să-l rugăm ca să verse mângăere și tărie în inima părinților adânc întristați. El bunul să le întărească inima ca să poată suporta greutatea ce o șimite o inimă de

părinte când moartea le răpește un copil în vârstă pentru binele și fericirea căruia și-au jertfit totul. Rădăcele sufletele lor din cumplitele suspinuri *creștina*, care ne învață că răposatii *adorm* numai în Domnul și că va veni odată fără de veste *ziua învierii* când toți cei din mormânturi vor eși și vor veni la judecata aspră și dreaptă înaintea Domnului nostru Iisus Christos, când cei buni vor fi răsplătiți cu viața veșnică iară cei răi cu osânda veșnică. Mângăiați-vă părinți, soră și rudeni, că scumpul vostru răposat prin viața lui pământească *blândă și muncitoare* se va învrednici de ceata dreptilor. Încetați deci cu plânsul vostru și ascultați cuvintele lui cele din urmă. Iubiții mei părinți în toată viața mea pământească m'am împlinit totdeauna cu plăcere datorințele mele de fiu iubitor și astăzi când trebuie din porunca lui Dumnezeu să mă pogor în mormânt nu pot să intrelas aceasta a mea cea dintâi datorință de a vă mulțumi pentru iubirea și îngrijirea voastră de cari am avut parte până în ceasul morții. Dumnezeu să vă deie putere și sănătate până la ceasul morții. El bunul să aibă grije de voi până la mormânt. Rămâneți cu bine! Adio scumpa mea sorioară tu ca o fată bună ai fost mai în stare să simți toate chinurile mele. Îți mulțumesc pentru cuvintele tale de mângăiere și de întărire, cari mi-le-ai adresat necurmat până în ceasul morții. Într-o vreme mea viață am voit să fiu ajutorul și sprijinul tău, dar iată că moartea nemiloasă mă răpește de lângă tine, de aceea rog pe bunul Dumnezeu să te ferească de toate relele și să-ți arate totdeauna calea cea mai bună din viață. Ertăți-mă cu toți neamuri, vecini și cunoscuți și vă rugați pentru odihna sufletului meu. Amin.

La chestia popularizării.

Decând cu războiul, chestiile religioase apar tot mai mult pe orizontul publicității, adevărat dorim noi conducătorii firești ai poporului, ca aceea religiozitate, care mai de mult eră sădită în inima poporului nostru, se reînvie.

Știm din istorie, că toate popoarele antice aveau concepția despre Dumnezeu, dar nu-l cunoșteau în de-ajuns, deci a trebuit ca Mântuitorul Hristos să vină și să arate oamenilor pe Dumnezeu în toată ființa lui. Dacă dar popoarele antice au avut pe Dumnezeu în sufletul lor, conform gradului lor de cultură, cu atât mai vârtos poporul nostru a avut pe Dumnezeu în sufletul lui dela început, căci el s'a născut religios. În decursul timpului însă, acolo unde poporul a trăit în coatingere cu alte popoare străine de moravurile lui, a început să-le imiteze și aceea religiozitate care o avea a început să scadă până azi vedem, că începe a se clătina întreagă zidirea dumnezească. Această decadentă o vād în lipsa de adevărată educație religioasă-morală a poporului.

Ziaristica noastră mai dinainte nu se prea ocupă cu chestii religioase, cu toate că ceice scriau la ziare știau, că poporul mai bucutos cetește o carte de conținut religios sau orice altă lectură în care se pomenă de „Dumnezeu”. Credeau, că e destul, dacă hrănesc poporul cu știri politice din țară și străinătate ori cu evenimente despre câmpul de luptă. Aceste ziare erau răspândite în popor prin preoți și învățători. Ar fi fost de dorit dar, ca acele ziare cari prin preoți și învățători s'au răspândit în popor să scrie și despre lucrurile ce cad în sfera lor de activitate, dar aceasta nu se întâmplă. Poporul săturându-se de certe și alte

lucruri, cari pe el nu-l interesau, cetea ziarul numai din trecere de vreme, nu însă ca să se cultiveze. A venit apoi „Nazarenismul“ și cu ziarul în mână își începe activitatea, care și-a găsit aderenți în poporul nostru, care dela fire e religios. Acum după ce a ieșit din întunec, caută tot mai multă lumină, conform gradului lui de cultură. În revistele Nazarinienilor și-a găsit lectura de predilecție.

Văzând eu că nu numai sectarii cetesc lectura infecțioasă, ci și creștini de-ai mei, am scris ziarului „Românul“ din Arad, ca în coloanele numărului popular, totdeauna să facă loc și lecturii religioase, ori dacă nu se poate, apoi să redacteze o revistă religioasă pentru popor, dar să nu fie scumpă. Rezultatul a fost... tăcere până azi. iar mai târziu apare „Calea vieții“, căreia, dacă nu observam bine, îi făceam loc și în parochia mea, căci eră vorba acolo de creșterea religioasă a poporului român, neștiind la început, că printre șire e ascuns bacilul desbinării.

Cu bucurie am citit articolul fratelui C. Leucuța, în care arătând primejdia în care a ajuns biserica noastră, apelează la conducătorii vieții noastre bisericești ca să contribuie la colecta pentru edarea unei reviste religioase pentru popor, dar să nu fie scumpă.

Această revistă care posibil va apare, ar trebui s'o avem azi puternică, să apară cel puțin 100 mii exemplare.

Cauza, că nu o avem se reduce la indiferentismul nostru. Fiecare suntem egoiști și nu ne dăm seama, că scump o să plătim odată acest egoism.

Avem oameni, la tot cazul cu mai multe pregătiri decât un „Berbecar“ dela „Adevărul“ și cu condeiul mai bun ca el. Avem oameni chiar specialiști în materii de ale Nazarinismului. Noi acești mai mici dela sate însă, pe lângă toate ocupațiile noastre multilaterale, vom combate răul dela noi de acasă.

Mai mult folosește un dram de știință din care se împărtășește mulțimea, decât un magazin, din care nu se împărtășește nimeni.

Avem revistă religioasă „Biserica și Școala“, dar aceasta nu se cetește de cătră popor, pentru că e prea scumpă și nu e scrisă pentru el, ba ce e mai mult nu se cetește nici de preoți și cu atât mai puțin de învățători, pentru că zic, că și pentru ei e prea scumpă. Doar n'o înțeleg ceice nu vreau s'o cetească?! Superioritatea noastră bisericească trebuie să-i forțeze pe aceștia, căci mai de multe ori se plătește la un joc de cărți 10 cor., decât la „Bis. și Școala“ Ori doară aceasta se numește reformă din temelii bisericii?!

Salut deci scrisul fratelui Leucuța cu dorința, ca cei chemați să facă începutul, noi să-l urmăm și astfel apoi din fiecare biserică a noastră să facem loc de pelerinaj, nu numai pentru poporul de rând, ci și pentru intelectuali, ca „Să fim noi Românii toți una, drepecți și adevărați creștini“.

Șoimoș.

Ilie Chebeleu, preot.

Predică.

de Lucian Tomi cleric c. III, rostită în seminarul omiletic.

„Și când Isus eră într'un loc rugându-se, după ce a încetat, a zis unul dintre învățăcei săi: „Doamne învață-ne să ne rugăm!“ (Luc. 11. 1)

Iubiților creștini!

Un om oareșcare a ajuns părăsit pe o insulă și fiind aici singur a uitat toate, dar n'a uitat pe Dumnezeu, căruia în toată ziua i-se ruga zicând: Doamne

nu mă bate! — Odată a ajuns o corabie cu mai mulți oameni la insula aceea și auzind unul cum se roagă i-a zis: „Nu te rugă în acest chip, că Dumnezeu nu bate pe nime, ci zi așa: „Tatăl nostru carele ești în ceriuri; sfințească-se numele Tău; vină împărăția Ta; fie voia Ta, precum în ceri așa și pe pământ. Pănea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșelile noastre, precum iertăm și noi greșitorilor nostri; și nu ne duce pe noi în ispită ci ne mântuiește de cel rău“.

După câteva zile corabia s'a depărtat de insulă și nevoind omul se meargă cu ei, a rămas și mai departe pe insulă și ingenunchind a început să se roage ca de obicei, dar acum mângăiat, că acum știe cum să se roage. Ajungând însă pe la jumătatea rugăciunii Domești s'a împedecat, n'a știut-o spune mai departe. Atunci a grăbit după corabie și ajungând pe apă a continuat drumul său ca pe uscat nescufundându-se în mare. Când a ajuns la corabie toți sau mirat, iar el le-a zis: „Rogu-vă, învățați-mă rugăciunea, că am uitat-o“ — Iar ei au zis: „Mergi napoi și te roagă cum știi, căci rugăciunea ta e bine primită înaintea lui Dumnezeu, te-a ferit să nu te cufunzi în mare, fiind-că te rogi din inimă curată și dragoste către Dumnezeu Omul s'a reîntors la ale sale și s'a rugat și mai departe zilnic, ca și pân'acum, către Dumnezeu. cum a știut el

În legătură cu această pildă iubiților creștini! — să ne punem întrebarea: Oare ne știm noi rugă? Dar, într'adevăr a ne rugă? Poate că ne supără această întrebare și vom zice: „Se n'înțelege că mă știu rugă. Știu zice toate rugăciunile, pe cari m'a învățat să le zic mama în copilăria mea și învățătorul în școală“.

Cu acestea însă n'am răspuns la întrebarea: ne știm într'adevăr rugă? Căci oare ne știm rugă atunci când zicem numai niște cuvinte de rugăciune? Oare omul din pilda noastră nu s'ar fi înecat în mare, dacă el roștia altă rugăciune, mai lungă, dar neizvorită din inimă? Ba da? Cuvintele goale, neizvorite din inimă, sunt fără preț, sau cum zice sf. Apostol Pavel în ep. sa către Corinteni: „De aș grăi limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, m'am făcut aramă scrutătoare și chibbal răsunător (I. Cor. 13, 1). Întâi de toate numai acela se știe rugă, care se roagă din dragoste către Dumnezeu. Numai o rugăciune din inimă e într'adevăr bineplăcută înaintea lui Dumnezeu. — Cine se roagă din inimă găsește totdeauna cuvinte.

Dar, cum să înțelegem noi: a se rugă cu inima? A se rugă cu inima înseamnă: a te rugă cum simțești în adâncul inimei. — D. e. rugăciune este: vorba copilului. Copilul încă vorbește așa cu tatăl său. cum îi spune inima. Deci și noi să ne rugăm sincer către Tatăl nostru al tuturor, că El cunoaște inimile noastre și că din inimă ne rugăm către Dânsul sau cu prefacere?! Cine se roagă într'adevăr așa, ca și când ar vorbi ca copil al Tatălui ceresc cu Dumnezeu, acela nici odată nu simte îndoială în inima sa și nu va putea zice: „Dumnezeu e departe de mine și nu mă ascultă“. Cu cât te vei rugă mai simplu și mai naiv, dar din inimă, cu atâta rugăciunea ta va fi mai bine plăcută înaintea lui Dumnezeu. Insuș Mânt. învață pe apostoli zicându-le: „Dară când vă rugați, nu bolborosiți ca păgânii, că ei gândesc, că v'or fi auziți pentru multa lor vorbire“. (Mat. 6. 7).

Dacă ne rugăm lui Dumnezeu din toată inima, atunci rugăciunea n'o facem din silă și va deveni o trebuință zilnică, atunci rugăciunea nu ne va fi o greutate, ci o bucurie și la toate v'om cere ajutorul lui

Dumnezeu. Insuș Mântuitorul nostru — fiul lui Dumnezeu — încă s'a rugat la botezul Lui, apoi în grădina Gețemani când a zis apostolilor săi: „Ședeti aici până voi merge se mă închin acolo“ (Mat. 26. 36), și cu alte ocazii. S'a rugat sf. Maria, Mama lui Dumnezeu, s'au rugat apostolii, și sfinții, urmașii lor trebuie asemenea lor să ne rugăm și noi toții.

Fieiertatul nostru împărat a zis odată: „Dumnezeu Domnul a acățat în inima fiecăruia clopotul rugăciunii“. Durere însă, în zilele de fericire și de bine stă de multe ori numai acățat, fără a suna. Când înse a izbucnit viforul năcazului începe iar a suna. Cât de dreaptă e vorba veche: „necazul învață pe om a se ruga și a fi religios. — Și cât trebuie să mulțumim lui Dumnezeu, că necazurile și suferințele războiului acesta, a întors pe mulți oameni la rugăciunea cea dreaptă. Mulți dintre bravii noștri ostași ai satului nostru, cari sunt pe câmpul de luptă, roagă prin epistole pe preot și pe învățător să-le trimită cărți de rugăciuni pentru mângâierea sufletescă; se plâng că 2—3 luni ba chiar și jumătate de an nu au auzit clopotele bisericii, nu au văzut preot românesc, nu au auzit slujbă românească. Roagă pe ai săi și pe frații coriști să se roage și pentru el la sfintele serbători ale Paștelor cari se apropie, și-și exprimă adâncă părere de rău și durerea, că nu pot fi și ei măcar pe o zi în sf. „maică biserică“ la sărbătorile sfințelor Paști. — Se roagă să aducă Dumnezeu pacea și promite înainte, că de-l va mai ajuta odată Dumnezeu acasă, va cerceta regulat biserica, va învăța glasurile, va fi corist, ca să poată cât mai din inimă și mai solemn se preamărească pe Dumnezeu și casa Lui.

Iar să privim — iubiți creștini — ce fac în acest timp cei de-acasă? Mamele se roagă pentru copiii lor, copiii pentru frații lor, femeile pentru soții lor. Vedeți iubiților! — năcazul i-a învățat să iubească toți pe unul și același Dumnezeu, iar oamenii unul pe altul. — Aduc lumini la biserică, pomenesc pe al lor iubit prin preot la sf. liturgie, ca să-l ferească Dumnezeu de tot necazul pe unde este, și să-l aducă cât de curând în pace acasă. — Ba ce însumi am observat: învață mama și pe cel mai mic copil din familie să se roage pentru tatăl său, deși abea știe vorbi. Odată șezând înaintea școlii trece năcazul meu un copilăș, c'am de 4—5 ani, eu ca de regulă începând vorbă cu toții îl întreb și pe el: „Copile!“ Trebuie-ți un crucer? El răspunde: „Trebuie!“ — „Dacă te rogi frumos, atunci capeți“. — Cu aceea pune mâinile la oaltă spre rugăciune și zice: „Doamne adă pe tata acasă!“ — Vedeți deci iubiților creștini și mama acelui copilăș a avut atâta de mare nădejde în Dumnezeu, încât s'a gândit, dacă se v'a ruga și acest mic copilăș pentru tatăl său, îl va aduce acasă. — Ba am observat și alta în biserica noastră și anume că unii dintre cei mai bătrâni, și femei, aduc poza doritului lor fiu sau soț la biserică să fie barem în acest chip și ei prezenți în biserică.

Însă — Iubiților Creștini! — cui i-a acățat Dumnezeu, clopotul rugăciunii în inimă, acela trebuie să sune totdeauna în zile de fericire tocmai așa ca în zile de necaz.

Cum ne pregătim în zile pacinice cu arma pentru războiu, așa trebuie să ne pregătim în zile fericite cu rugăciune isvorită din inimă, pentru zile cu necazuri.

Voi bine știți — iubiților — dacă n'a primit cineva carte (epistolă) dela iubitul său fiu, bărbat ori tată, patru ori cinci săptămâni, sau una ori două luni, iute s'au îndreptat din toate satele la biroul central la „Crucea roșie“ cu rugarea de a afla

vre-o știre despre feciorul ori bărbatul lor. Însă omul care se știe rugă, e convins, că este un loc central, unde ajung toate întrebările și rugăciunile noastre și toate dorințele noastre și acest loc este la Tatăl din ceriuri.

Dumnezeu este atotștiutor, atotputernic și atotbun. El ascultă rugăciunile tuturor, cari sunt isvorite din inimă curată și împlinește dorința tuturor. De câte ori nu s'a știut de bărbat sau fiu mult timp, ba l-au crezut chiar și mort. Și ce s'a întâmplat? Mie mi s'a spus odată că s'a adus vestea despre moartea casei dintr'un sat. A trecut mult timp și la un an în o zi de Sâmbătă se pregăteau ai săi să-i pună pomana de un an. Și iată minunea și puterea dumnezeiască: Duminecă dimineața a sosit omul acas. Cine l-a adus pe el acas la atâta timp? Nime n'a știut de el! Nu l-a adus nici biroul de informație, nici „Crucea roșie“ — ci însuș Dumnezeu! Rugați-vă deci din inimă lui Dumnezeu pentru ai voștri și fiți cu nădejde în Dumnezeu, căci El îl va aduce acas pe doritul voștr sau fiu iubit, iar de va fi mort, mângâiați-vă și tot Vă rugați lui Dumnezeu, că el nu vă lasă fără mângâiere, ci vă dă o altă bucurie mai mare, o fericire mai mare, prin care v'a șterge lacrimile din ochii voștri și v'a lua durerile din inimile voastre.

Iar acum — iubiților creștini — voesc a vă spune, că fericit este omul, care nu se roagă numai pentru ale sale necazuri ci și pentru deaproapele său. Voi părinților nu trebuie să vă gândiți numai la copiii voștri, voi femeilor numai la bărbaii voștri, ci să vă gândiți și la deaproapele vostru, că și alții iubesc pe ai lor, că voi pe ai voștri și să vă rugați unul pentru altul.

Ba să ne rugăm chiar și pentru dușmanii noștri, cum a făcut însuș Mântuitorul nostru în timpul răstignirii sale de s'a rugat pentru dușmanii săi: „Tată, iartă-le lor, că nu știu ce fac!“ (Luc. 23, 34).

Iubiților creștini! „Ne știm rugă într'adevăr?“ — a fost întrebarea, la care să răspundem azi. Dacă suntem drepti, trebuie să recunoaștem, că mulți dintre noi au încă lipsă să învețe a se ruga.

Să ne rugăm necontentit atât în zile de fericire cât și în zile cu necazuri din toată inima și cu dragoste câtă Dumnezeu și să venim la Isus ca odinioară învățăceii, cu rugămintea: „Doamne învață-ne să ne rugăm“ ca să-ți preamărim numele Tău acum și în vecii vecilor. Amin.

CRONICA.

Personale. P. S. Sa. domnul Episcop *Ioan I. Papp*, a plecat Vineri la Budapesta unde se află și Excelența Sa domnul Mitropolit și P. S. Sa. domnul Episcop al Caransebeșului.

Parastas. Luni, în 28 Aug./10 Sept. s'a oficiat în catedrala noastră din Arad, parastas pentru fosta regină Elisabeta. De față au fost P. S. Sa. d. Episcop, membrii consistorialului și a corpurilor profesionale, elevii dela toate școlile române din localitate.

CONCURS.

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român“, publică concurs pentru următoarele burse:

1. Pentru o bursă de 700 cor. anual din „Fun-

dațiunea Teodor Sandul", care se dă tinerilor români, cari urmează la vre-o școală superioară de industrie (cum sunt: școlile de industrie din Budapesta și Cașovia).

Dacă nu se vor găsi concurenți, cari urmează la asemenea școli, bursa se va da tinerilor, cari urmează la vre-o școală superioară de agricultură (cum sunt: școlile din Magyaróvár, Cașovia, Debrețin și Cluj).

Concurenții, cari doresc să obțină această bursă, au să-și înainteze până la 25 Septembrie n. 1917, comitetului central al „Asociațiunii” (Sibiu—Nagyszeben, str. Șaguna Nr. 6), cererile însoțite de următoarele acte:

1. Certificat de botez.
2. Certificat de avere a lor și a părinților.
3. Certificat de moralitate.
4. Certificat de sănătate.
5. Certificat despre praxa și studiile făcute.
6. Eventual, un act prin care să-și dovedească înrudirea cu fundatorul.

Dintre concurenți, cei înrudiți cu fundatorul vor fi preferați, dacă vor fi egali cu ceilalți în ce privește purtarea morală și cvalificația școlară.

Bursierii acestei fundațiuni vor avea să se oblige în scris, că după terminarea studiilor se vor stabili în Ungaria pe teritoriul locuit de Români, iar dacă nu vor putea împlini această condiție, vor avea să înapoieze „Asociațiunii”, în curs de 15 ani după terminarea studiilor, suma ce au primit-o ca bursă din fundațiunea Teodor Sandul. Această obligațiune va fi semnată și de părinții sau tutorii bursierilor.

Bursa votată se va asemna spre plată din partea „Asociațiunii” numai atunci, când bursierii vor dovedi, printr'un certificat, că sunt primiți la vre-una din școlile de meserii sau agricultură indicate mai sus.

2. Pentru o bursă de 300 cor. din „Fundațiunea Ioan Petran”, destinată pentru studenți universitari de naționalitate română, cari urmează la una din facultățile Universității din Cluj.

Cei împărțșiți de această bursă vor fi obligați a lua parte la „Masa studenților academici din Cluj”, susținută de institutul „Economul”.

3 O bursă de 120 cor anual din „Fundațiunea Nicolae Marinoviciu sen.”, destinată pentru studenți din școlile secundare.

4 O bursă de 80 cor. anual din „Fundațiunea Dr. Ioan Moga, medic și soția sa Ana n. Bologa”, destinată pentru fetițe române din Transilvania, fără deosebire de confesiune, cari cercetează o școală de fete de caracter național, resp. confesional românesc, în primul rând, școala civilă de fete a „Asociațiunii”.

Cererile pentru bursele de sub punctele 2, 3 și 4 se vor înainta, de asemenea, comitetului central al „Asociațiunii” (Sibiu—Nagyszeben, str. Șaguna Nr. 6), până la 25 Septembrie n. a. c., însoțite de următoarele acte:

- a) certificat de botez.
- b) certificat de sănătate,
- c) certificat școlar pe anul 1916/17,
- d) certificat, că e înscris ca elev sau elevă și urmează studiile, ca elev ordinar, în anul școl. 1917/18,
- e) certificat de avere a lor și a părinților.

Petenții din familia Marinoviciu își vor dovedi înrudirea cu fundatorul; iar fetițele, cari reflectează la bursa din fundațiunea Dr. Moga, în caz de înrudire cu familiile fundatorilor Moga și Bologa, vor avea să dovedească această înrudire.

Toate bursele se vor da acelor concurenți, cari nu mai beneficiază și de altă bursă.

Se cere deci din partea concurenților și o declarație în acest înțeles.

Cererile intrate după terminul indicat nu vor fi luate în considerare.

Sibiu, din ședința comitetului central al „Asociațiunii”, ținută la 18 Iulie 1917.

Andrei Bârseanu, president. Romul Simu, secretar supl.

Concurse.

Pentru întregirea vacantului post de preot-paroh din parohia de clasa I Bara, tractul Belințului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. O sesie de pământ, parte arător, parte fânaș;
2. Intravilan parohial de $\frac{3}{4}$ jugăr;
3. Stolele legale și
4. Eventuala întregire de dotațiune dela stat.

Alesul va purta sarcinile publice după sesie.

De asemenea se obligă ca, fără altă remunerație, să catihizeze școlarii gr.-or. rom. din parohie.

Doritorii de a reflecta la acest post, pe lângă respectarea §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii, au să dovedească:

a) Că posed cvalificația pretinsă prin concluzul sinodului eparhial de sub Nr. 84/1910 și

b) Că întrunesc toate condițiile concursuale.

Întrunirea acestor condiții trebuie să o dovedească oficiului protopresbiterial deodată cu insinuarea dorinții de a se prezenta poporului.

Întrucât sunt din alte dieceze, trebuie să dovedească, totatunci că, au consimțământul Consistorului, respective al Episcopului diecezan, de a reflecta la această parohie.

Sunt pofșiți mai departe ca, în terminul concursual, să se prezinte într'o Duminică sau într'o sărbătoare în sf. biserică din Bara (Barafalva, Krassó-Szörény megye) spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic, eventual în slujire și oratorie.

Petițiile, instruate cu documentele de lipsă, în senzul indicat mai sus, se trimit comitetului parohial din Bara, pe calea oficiului protopresbiterial gr.-or. rom. din Belinț (Belence, Temes megye), în terminul concursului.

Comitetul parohial.

In înțelegere cu mine: Gherasim Sârb, protopresbiter.

—□—

1 - 3

Pentru împlinirea definitivă a vacantului post de paroh de clasa III din Hodoș, tractul Belințului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Sesiunea parohială de 30 jughere;
2. Intravilan aproape de 1 jugăr;
3. Locuință cu 2 chilii și bucătărie, apoi grajd pentru vite;

4. Stola legală;

5. Bir, dela fiecare casă o măsură bucate, parte grâu, parte cucuruz;

6. Eventuala întregire dela stat.

Dările după sesie și după grădină le supoartă alesul.

Alesul e dator a catihiza fără altă remunerație.

Reflectanții la acest post sunt datori să observe §-ul 33 din Regulamentul pentru parohii.

De asemenea sunt datori ca, petițiile lor, instruate conform legilor în vigoare, să le trimită comitetului parohial din T. Hodoș, pe calea oficiului protopresbiterial gr.-or. rom. din Belinț (Belence, Temes-m.)

fiind poftiți a se prezentă, în termenul concursual, într-o Duminecă, ori într-o sârbătoare în sf. biserică din loc, spre a-și arăta destoinicia în cant și tipic, nu altcum și în oratorie.

Comitetul parohial.

În înțelegere cu mine: *Gherasim Sârb*, ppresbiter.

—□—

1—3

Prin moartea de erou pe câmpul de onoare, a învățătorului Iuliu Lazar, stațiunea învățătorescă gr.-ort. română din B.-Sântmărtin devenind vacantă, — pentru îndeplinirea aceleia, conform ordinului Venerabilului Consistor Nr. 1413 șc. din 1917, se publică concurs cu termen de alegere 3/16 Octomvrie 1917, pe lângă următoarele beneficii și condițiuni:

1. Cvarțir cu grădină de legumi. 2. În bani gata 568 cor. solviți în rate treilunare anticipative din cassa epitropiei parohiale. 3. Ștolele cantonale îndatinat în comună, compute în 40 cor. 4. Pentru conferințele didactice 20 cor. 5. Pentru scripturistică 10 cor. 6. Ajutor de stat care este garantat din partea statului conform art de lege XVI din 1913.

Învățătorul respective învățătoarea e obligată a provedea în și afară de sf. biserică cantoratul, a instrui elevii în răspunsurile liturgice, a conduce elevii în Dumineci și sârbători la sf. biserică și a cânta cu ei răspunsurile liturgice.

Fiind comuna B.-Sântmărtin în nemijlocita apropiere a opidului Beiuș abia depărtare de 3 kilometri, este foarte acomodată din toate punctele de vedere și se recomandă de sine.

Reflectanții sunt poftiți până în ziua alegerii, a se prezentă în sf. biserică pentru a cânta, a-și înainta recursurile cu documentele necesari, Prea Onoratului oficiu protopopesc gr.-ort. rom. în Beiuș (Belényes).

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine: *Moise Popoviciu*, adm. ppsc.

—□—

1 3

Pentru îndeplinirea definitivă a postului învățătoresc dela școala gr.-ort. rom. confesională din Șuștra tractul Belințului, — prin alegerea de preot, a fostului învățător Petru Raica — se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foaia „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. În bani gata 1000 cor.
2. Conferința 20 cor.
3. Scripturistice 10 cor.
4. Locuință cu 2 chilii, cuină, bucătărie.
5. Ocol (curte) separat tot pe intravilan pentru economia casnică cu grajd, cocină, pe un intravilan de 800 □ adevă 1/2 jugher.

6. Dela înmormântări, unde va fi poftit 1 cor.

7. Pentru încălzirea salei de învățământ de lemne, și de curator se îngrijește comuna bisericească. Toate acestea le dă comuna bisericească.

Pentru întregirea salariului, în suma cerută de lege înaltul guvern, prin rezoluția Nr. 30814/913 a pus în prospect ajutorul de stat. Alesul fără alta remunerație are să preste și servicii cantonale, atât în, cât și afară de biserică. Concurenții au să-și ajusteze concursurile cu următoarele documente.

1. Estras de botez din matricula bisericească.

2. Diploma de învățător.

3. Atestat de serviciul de până aici.

Reflectanții la acest post au să-și trimită petițiile concursuale, adresate comitetului parohial din Șuștra, pe calăa oficiului protopresbiterial din Belinț (com. Timiș) și să se prezenteze odată într-o Dumi-

necă ori sârbătoare în sfânta biserică d'acolo, spre a-și arăta desteritatea în cântare și în tipic.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu *Gherasim Sârb* ppresbiter.

—□—

2—3

Pentru parohia de cl. II-a Husasău, protopresbiteratul Pesteșului, conform ord. Nr. 1130 și 1151 B 1917, se publică concurs cu termen de alegere pe 14/27 Septemvrie 1917.

Emolumente:

1. Casă parohială și dependențele cu intravilan de 1200 st. □.

2. Pământul parohial de 16 jugh. catastrale, arător și fânațe.

3. Birui preoțesc, dela fiecare număr de casă câte o măsură de cucuruz, sau prețul ei curent. Chiriașii câte o jumătate măsură.

4. Stolele îndatinat și precizate în protocolul comitetului parohial din 3/16 Iulie 1916

5. Întregirea dotațiunei dela stat.

Dela reflectanți se cere să aibă pregătiri de cl. II-a. Cererile de concurs le vor înainta, adresate comitetului parohial din Husasău, Prea Onor. oficiu ppsc în M. Teleagd, acomodându-se riguros dispoziției §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii, ca să se poată prezentă în cutare Duminecă ori sârbătoare, poporului în biserică, pentru a servi cânta și predică.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu: *Alexandru Muntean*, protopresbiter ort român.

—□—

2—3

Pentru întregirea postului de învățător din Drăgoești, tractul Belințului, să escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. În bani gata 345 coroane;

2. 7 1/2 Hl. grâu 75 cor., 6 Hl. cucuruz 42 cor.;

3. 2 1/2 jugăre pământ arător 75 cor.;

4. Lemne pentru învățător 64 cor.;

5. Conferință 20 cor.;

6. Scripturistice 20 cor.;

7. Locuință în natură, cu grădină lângă ea;

8. Dela înmormântări, unde e poftit câte 1 cor. și

9. Eventuala întregire dela stat, avută și de fostul învățător.

După pământ și după grădină, dările cad în sarcina învățătorului.

Cei cari doresc să reflecteze la acest post, sunt poftiți:

a) a-și trimitte petițiile concursuale, instruate conform normelor în vigoare, respectivului comitet parohial, pe calea oficiului protopresbiterial din Belinț (Belencze, Temes-megye);

b) a se prezentă într-o Duminecă, ori într-o sârbătoare în sf. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic;

c) a acudă atestat de funcție și conduită dela respectivul șef, întrucât a fost și până acuma în funcție;

d) a descoperi în scris, dacă e asentat, fără a fi făcut anul de voluntar.

Alesul învățător e dator să instrueze pe școlari cântările bisericești; să-i conducă la sf. biserică și să-i supravegheze și să presteze serviciile cantonale în și afară de biserică, fără alta remunerație.

Comitetul parohial.

În înțelegere cu mine: *Gherasim Sârb*, ppresbiter.

—□—

2—3

Pentru îndeplinirea postului de capelan temporal pe lângă deficientul preot Ladislau Petrila dela parohia de clasa primă din Macea se escrie concurs cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în organul oficial „Biserica și Școala“.

Beneficiul de capelan se stăvarește în: 1. Jum. din sesiunea parohială a preotului deficient L. Petrila. 2. Jumătate din birul legal și stolele legale din parohia preotului L. Petrila. 3. Jumătate din dreptul de pășunat aparținător sesiunii parohiale. 4. Congrua dela stat pentru capelani, pentru care însă parohia nu ia nici o garanță.

Alegându-l capelan are să supoarte toate dările, ce cad după beneficiul său și este îndatorat a catehiza la școalele din comună fără nici un drept de remunerațiune dela parohie.

Parohia fiind de clasa primă dela recurenți se recere cvalificația prescrișă în concluzul V. sinod eparhial de sub Nr. 84/1910.

Recurenții înainte de a se prezentă înaintea alegătorilor în biserica din Macea au întâi a dovedi I. O. D. protopop tractual, că întrunesc toate condițiile din concurs. iar cei din altă dieceză vor dovedi și consimțământul V. Consistor diecezan la recursul lor.

Recursele ajustate cu documentele prescise și cu atestat despre serviciul prestat până acum — adrese comitetului parohial din Macea — se vor subșterne P. O. D. Dr. Dimitrie Barbu, protopop în Chișineu (Kisjenő).

Recurenții pe lângă stricta observare a § 33 din Regulamentul parohial au a se prezentă în vre-o Duminică, ori sârbătoare în sf. biserică din Macea, arătându-și dexteritatea în cântarea bisericească, în oratorie și rituale.

Dat în sedința Comitetului parohial dela 30 Iulie (12 August) 1917.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu *Dr. Dimrtrie Barbu*, ppresbiter.

—□—

2—3

Din partea Consistorului din Oradea-mare. pentru postul de rector și prefect de studii la internatul nostru diecezan din Beiuș se publică concurs.

Beneficiul împreunat cu postul de rector este: locuință și proviziune întreagă în internat, precum și 800 coroane (opt sute), a prefectului 400 coroane (patru sute) în bani plățiți în rate lunare anticipative, precum și locuință și proviziune în internat.

Cei-ce vor recurge la una sau alta din aceste funcțiuni, vor avea să dovedească, că:

1. Sunt români ort. și aparțin mitropoliei gr.-or. române din Ungaria și Transilvania.

2. Că au cel puțin testimoniu de maturitate și cvalificațiune preotească pentru parohii de clasa primă.

3. Că în serviciile anterioare au dovedit sâr-guință și purtare bună.

4. Că sunt necăsătoriți.

În lipsa de recurenți cvalificați sau acceptabili, vor fi admiși la concurs și teologi cu absolutorii în regulă. În caz de extremă necesitate se vor admite la concurs și preoți binemeritați.

Se observă, că atât rectorul cât și prefectul amăsurat presciselor §-lui 6 din regulamentul pentru administrarea internatului au permanent să locuiască în internat.

Recursele se vor prezentă la acest Consistor până inclusive în ziua de 1 Oct. a. c. stil nou.

Oradea-mare, din sedința Consistorului eparhial, ca senat școlar, ținută la 21 August (3 Sept.) 1917.

Andrieu Horvath, președinte substituit.

—□—

2—3

Pentru întregirea postului de învățător din Babșa, tractul Belințului, să escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1). În bani gata 1000 cor.;

2). Eventuala întregire dela stat, votată și fostului învățător;

3). Locuință în natură, cu grădină lângă ea;

4). Scripturistica 20 coroane;

5). Conferință 20 coroane și

6. De fiecare înmormântare unde va fi poftit câte 1 cor.

Dările după intravilan cad în sarcina învățătorului.

Cei cari doresc să reflecteze la acest post, sunt poftiți a-și trimite petițiile concursuale, instruate conform normelor în vigoare, respectivului comitet parohial, pe calea oficiului protopresbiterial din Belinț (Belencze, Temes-megy); a se prezentă într'o Duminică, ori într'o sârbătoare în s. biserică, spre ași arată desteritatea în cântare și tipic; a accludă atestat de funcție și conduită dela respectivul șef, întrucât a fost și până acuma în funcție; a descoperi în scris, dacă e asentat, fără a fi făcut anul de voluntar; a instrua pe școlari cântările bisericești; a-i conduce la s. biserică și a-i supraveghia și în fine a pre-sta servite cantonale în și afară de biserică fără altă remunerație.

Preferiți vor fi cei cu cvalificație mai înaltă și apți a dirigi cor. *Comitetul parohial.*

În înțelegere cu mine: *Gherasim Sârb*, ppresbiter.

—□—

3—3

Pentru îndeplinirea unui post de învățător vacant la școala confesională gr.-ort din Beregsău să escrie în temeiul ordinului Ven. Cons. Nr. 2546/917 concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în organul diecezan Biserica și Școala.

1) Salariul împreunat cu acest post este cel prescrist de art. de lege XVI: 1913 și este asigurat prin ajutor de stat care este asemnat cu rescriptul ministerial Nr. 149964/913. Susținătorii de școală contribuie la acest salariu cu 1520 Cor.

2) Diurna pentru participare la conferențele învățătoresți = 40 Cor.

3). Scripturistica = 30 Cor.

4). Locuință corăspunzătoare și grădină în natură.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți ca recoursele lor ajustate cu documentele recerute în original ori legalizate dela cari să nu lipsească atestatul referitor la raportul față de miliție și eventualele atestate de serviciu, se vor subșterne în termenul legal oficiului protopopesc gr. ort. rom. din Timișoara (Temesvár Gyáros) — și totodată sunt recercați ca în vre-o Duminică ori sârbătoare să se presinte în sta biserică din Beregsău spre a face cunoștință cu poporul și a-și arată desteritatea în cântări și tipic.

Cari pot dovedi că sunt vărsați în conducerea de cor vor fi preferiți.

Beregsău 26/III—8/IV. 917.

Ioan Balta m. p.,

Gheorghe Clecan m. p.,

paroh, preș. com. par.

not. com. par.

În conțelegere cu: *Ioan Oprea*, adm. protopopesc.

—□—

3—3